

Ignacy Bieda

"Täglich sterben und auferstehen :
der Literalsinn von 2 Kor 4,12-5, 10",
Norbert Baumert, München 1973 :
[recenzja]

Collectanea Theologica 45/4, 231

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

on swą moc z życia i z działalności Jezusa. Zagadnienie bowiem polega nie tyle na tym, czym Jezus „był”, ile raczej czym On „jest” dzisiaj i czym „będzie” jutro dzięki swemu życiu i swemu urzeczywistnianiu się. Tym tłumaczy się podtytuł, jakim autor opatrzył swą książkę — *Vergegenwärtigung Jesu*. Uobecnienie to posiada dwojakie znaczenie, ponieważ drogi prowadzące do tego uobecnienia Jezusa są zawsze te same, na których się On uobecnia dzisiaj. Biorąc za punkt wyjścia teksty z Ewangelii analizuje autor ich aktualności treści i pouczeń dla nas. Czytając książkę Biser a może się jednak nasunąć wątpliwość, czy przypadkiem autor owej aktualności Chrystusa zbyt nie zaciera do dziedziny przykładu, tracąc z oczu Chrystusa żyjącego nadal i wywierającego swój wpływ głównie poprzez widzialny Kościół, w którym jest obecny i działa. Książka Biser a zawiera wiele cennych spostrzeżeń, chociaż jej styl jest nieco ciężki i wymaga od czytelnika wiele uwagi a czasem nawet sporo wysiłku, jeżeli chce on dotrzymać kroku refleksjom autora.

ks. Ignacy Bieda SJ, Warszawa

Norbert BAUMERT, *Täglich sterben und auferstehen. Der Literalsinn von 2 Kor 4, 12—5, 10*, München 1973, Kösel-Verlag, s. 462.

Światło, jakie historia form i redakcji rzuciła na powstanie ewangelii, przyczyniło się również do lepszego zrozumienia listów św. Pawła; te ostatnie, będąc najstarszymi pisanymi dokumentami chrześcijańskiego orędzia, odsłaniają w pewnym stopniu okresy powstawania ewangelii, „odnalezienia się” młodego Kościoła i stanowią wysiłek wyrażania Dobrej Nowiny w języku greckim.

Przedmiotem obszernej monografii Norberta Baumerta jest jedna z dyskutowanych perykop Pawłowych: 2 Kor 4,12—5, 10. Autor pyta najpierw o bezpośredni sens tekstu, by następnie zająć się jego analizą i zastosowaniem, przy czym wiele miejsca poświęca problemom semantycznym i gramatycznym, które nawet filologom mogą wydawać się zbyt drobiazgowo. Dotąd panowało na ogół zgodne przekonanie, że 2 Kor 4, 12—5, 10 zawiera naukę o rzeczach ostatecznych w ścisłym znaczeniu. Autor przeciwstawia temu pogląd, że powyższy tekst jest obrazowym pouczeniem Apostoła o tym, co się dzieje „już teraz”: codzienne uczestniczenie w śmierci Chrystusa Pana prowadzi stopniowo do udziału w Jego niezniszczalnym życiu, którego nie potrafi zniweczyć nawet nasza śmierć biologiczna. Obrazy o niebieskim mieszkaniu i o przebywaniu w niebieskiej ojczyźnie razem ze Zbawicielem są nowym wariantem Pawłowego „bycia w Chrystusie”, ze szczególnym zastosowaniem do samego Apostoła, pragnącego w ten sposób podkreślić wagę swej misji prawdziwego apostoła i wzięcia jej w obronę.

Kluczem do należytego zrozumienia tego jest właściwe odczytanie sformułowań greckich, u których korzeni leży ostatecznie żydowski sposób myślenia, który dla greckiego czytelnika był ciemny i sprawiał sporo trudności. Autor, chcąc to wykazać, nawiązuje poprzez Septuagintę i semickie struktury do żydowskiej teologii i antropologii, a włączając w swą pracę dokładne analizy filologiczne przyczynia się do ustalenia właściwej myśli Apostoła, wyrażonej nie tylko w tej perykopie, ale i w innych jego listach. Studium Norberta Baumerta jest rzetelne i gruntowne, szeroko udokumentowane, zaopatrzone w indeks imienny i rzeczowy, a przeznaczone wyłącznie dla specjalistów.

ks. Ignacy Bieda SJ, Warszawa